

DUELO

El agua que se halle en casa del difunto después de expirar su alma, así como la que se encuentre dentro de las dos casas más cercanas por cada lado, debe ser derramada, a menos que esté tapada. Está prohibido usarla, ni siquiera para lavarse las manos o lavar ropa. El Abel no puede comer de su propia comida en la primera Seudá, después del entierro, durante el primer día de luto. Tampoco se le permite colocarse los Tefilín durante el primer día. Al día siguiente se los podrá colocar, después de la salida del sol. Durante los siete días de duelo no podrá trabajar, lavar ropa, bañarse, untarse cremas, calzar cuero o mantener relaciones íntimas. Asimismo, se le prohíbe adelantar el saludo, leer cualquier libro de Torá, y subir al Séfer Torá. Durante los primeros treinta días se le prohíbe cortarse el pelo y el vello del cuerpo y rasurarse la barba. En Shabat no hay luto, a menos que se trate de cosas que no sean percibidas por el público en general. Después de los siete días sí puede subir a leer la Torá. El séptimo día, a partir de la salida de sol, deja de regirse según las leyes de los Siete Días:

La rotura de las vestimentas debe realizarse de pie, pero antes bendecirá:

ברוך אתה יהוה, יי אלהינו, מלך העולם,
דין האמת:

צידוק הדין

Se les recita a los Abelim todos los días al acabar Shajharit y Minjá

צִדִּיק אַתָּה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
 צִדִּיק יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
 אֱמֶת: מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
 בְּאִשֶּׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן, וְיָמִי יֹאמַר־לוֹ
 מִה־תַּעֲשֶׂה: וְהוּא בְּאֶחָד וְיָמִי יְשִׁיבֵנוּ, וְנִפְשׁוּ
 אֹתָהּ וַיַּעַשׂ: קָטָן וְגָדוֹל שָׁם הוּא, וְעֹבֵד חֲפָשִׁי
 מֵאֲדָנָיו: הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יֵאֱמִין, וּבְמַלְאָכָיו יֵשִׁים
 תְּהִלָּה: אֵף כִּי־אֶנּוּשׁ רָמָה, וּבֶן־אָדָם תּוֹלָעָה:
 הַצּוֹר תָּמִים פָּעָלוֹ, כִּי כָל־דָּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל
 אֲמוֹנָה וְאֵין עוֹל, צִדִּיק וַיִּשֶׁר הוּא: דִּין הָאֱמֶת,
 שֹׁפֵט צֶדֶק וְאֱמֶת, בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת, כִּי
 כָּל מִשְׁפָּטָיו צֶדֶק וְאֱמֶת:

HASHCABÁ PARA HOMBRE

אֲשֶׁר־יֵאֵשׁ יֵרָא אֶת יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
 חֲפִץ מֵאֲדָ: טוֹב שֵׁם מִשְׁמֶן טוֹב וַיּוֹם הַמּוֹת
 מִיּוֹם הַגָּלוּת:

הַמֵּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יָחוּס וַיִּתְּמוּל
וַיֵּרַחֵם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (Nombre del difunto)
רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ יאהדונהי תְּנִיחָנּוּ
בְּגֶן עֵדֶן: הוּא וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עִמּוֹ
בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן:

HASHCABÁ PARA LA MUJER

אִשָּׁת חַיִּל מִי יִמָּצֵא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכָּרָה: שֶׁקָּר
הָחַן וְהֶגֶל הַיָּפִי אִשָּׁה יֵרָאֵת יְהוֹשֻׁעַ יאהדונהי הִיא
תַּתְּהַלֵּל:

הַמֵּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יָחוּס וַיִּתְּמוּל
וַיֵּרַחֵם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (Nombre de la)
רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ יאהדונהי (difunta “Bat” Nombre de la madre)
תְּנִיחָנּוּ בְּגֶן עֵדֶן: הִיא וְכָל-בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל
הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

Al finalizar la Hashcabá se agrega:

בְּלֶע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה אֲדָנִי יְיָ הוּא
יאהדונהי (אֱלֹהִים: Se lee) דְּמָעָה מֵעַל כָּל-פָּנִים,
וְחָרַפַּת עִמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל-הָאָרֶץ, כִּי

יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי יֵהְיוּ מִתִּיד נִבְלָתִי יְקוּמוּן,
הִקִּיצוּ וְרִנְנוּ שִׁכְנֵי עֶפֶר, כִּי טַל אֹרֶת טַלָּה,
וְאֶרֶץ רִפְאִים תַּפִּיל: וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן,
וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר
כָּל־חַמָּתוֹ: יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי יֵהְיוּ מִתִּיד הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

Los presentes responden:

תִּנְחָמוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

Cuando sale el enlutado de Abelut, se le dice:

לֹא־יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֹׁךְ וִירֵחַךְ לֹא יֵאֱסֹף, כִּי
יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי יֵהְיֶה־לְךָ לְאֹר עוֹלָם, וְשָׁלְמוֹ יָמֵי
אַבְלֶךָ: וּכְתִיב: כָּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחָמְנוּ, כֵּן
אֲנֹכִי אֲנַחֲמָכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם תִּנְחָמוּ: